

Publicerad 2016-08-13 14:18 av MMo

Värk

Hur ska jag säga
att vi måste bära varandra?

Släppta händer återvänder
nog att veta det
öppet tvivla, illa fäkta
att se sådär, att bara le

jag är ett ramverk
med flimmer i marginalen
du är ett hastverk
märkt av tid och slutsignalen
mor en tandvärk
tänder träden i annan färg

samhällsbyggda dagsvärken
värden inuti världen

tidens veck vecka ut och in
en luft söker sin kust
en utandad vindpust
som inte får sin plats
är den helt enkelt vår

Värka ut vecka veck
in i hjärnan mor ditt rafs
tycks vara anagram
för nåt i stil med
framtidstro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MMo med Poeter.se id #8803 innehar upphovsrätten